

Tartalom

- Ismét ballag a vén diák
 - Ismét ballag... (Válasz)
 - Búcsúzik a IV.E
 - Egy arc a Révaiból
 - Díjazottaink
 - 1993-1999...
 - Interaktív dráma
 - Mézes Lajos (1937-1999)
 - A tanulás öröme
 - Tanár-diák derbi (Diák-nap)
 - Táncoslábúak
 - Üzleti diákkonferencia Budapesten
 - Látomás a helyesírásban
-

Ismét "ballag a vén diák"

"Vigyázz.

Ez a nagy pillanat.

Egy ember jön feléd,

bemutatkozik,

már tárja kezét, most lát

legelőször,

rád néz,

és elviszi majd az arcod, a hangod

s őrizi.

Ne hazudj.

Ne halj meg.

Élj benne.

Ez a nagy pillanat.

Vigyázz."

Akinek inge csak az vegye magára. Annyiból viszont mindannyiunkra tartozik, hogy valóban: ez a nagy pillanat, és talán az utolsó - most nézzen még mindenki utoljára körbe - és bármilyen szomorú, látni fog még szinte teljesen ismeretlen arcokat. Ennyire voltunk képesek. Ennyire tudtuk megismerni egymást - kit jobban, kit kevésbé, voltak, akikben nagyot csalódtunk, és voltak, akiket nagyon megszerettünk.

De most ne hazudj.

Tárd szét a kezed,

Vidd el az arcokat, a hangokat, és őrizd.

Ne halj meg.

Élj bennünk- ez a nagy pillanat.

Embert nevelt belőlünk ez az iskola. Bár a vélemények a Révaairól megoszlanak, - mindenki mást beszél városrészenként, iskolánként, évfolyamonként, emeletenként, folyosónként, osztályonként, mást az új és a régi épületben, mást az árkádok alatt, de ezen az egyszerű tényen senki és semmi nem változtathat. Ez az utolsó lehetőség, hogy mindent számba végy, hogy mindent megköszönj. Legfőképp azt, hogy ember lettél - mert embert neveltek belőled. Persze ha már mérlegelsz, leltárt készítesz pár pillanat alatt még, lehet, hogy a boldog emlékek mellett a kellemetlenek is az eszedbe jutnak hirtelen, amik szintén az iskoládhoz kötnek - ez a legkönnyebb - felsorakoztatni a rossz

dolgokat. Én is írhatnék lajstromot, mégsem teszem. Mert éppen ez az, amit ebben az iskolában megtanultam, hogy:

*"Minden megélt nappal,
Minden apró felfedezéssel
minden élménnyel - legyen az jó vagy rossz -
saját magam gazdagítottam, magamat építettem, erősítettem
Hogy egyszer majd képes legyek belőle adni másnak ugyanúgy, ahogy én kaptam eddig"*

Olyan útra vezettek itt minket, ahol nekünk kell kivágnunk magunk előtt a fákat ha útban vannak, nekünk kell megszüntetni az akadályokat. Nem a tökéletességre kel törekednünk. Saját képességeinkhez mérten kell a legjobbat felmutatnunk. Vannak, akiknek már sikerült, és vannak, akiknek majd eztán fog.

*Köszönet a ránk fordított időért, energiáért.
Köszönet a szigorért, szeretetért.
Köszönet azért, hogy szemmel vertek bennünket,
ha megérdemeltük, és szemmel gyógyítottak, ha arra volt szükség.*

Mi is elsősorban tekintetekkel búcsúzunk. - Szavakkal nehéz. A szemével még mindenki megsimogatja utoljára az öreg falakat, az alma matert, aztán tovább lép - ez az élet rendje. Köszönet a Révainak a Révaiért, az iskoláért, hogy pár évig a miénk is lehetett, hogy révaisok lehettünk. Elviszünk magunkkal minden arcot, hangot, és őrizzük.

*"Egyetlen parancs van, a többi csak tanács: igyekezz
Úgy érezni, gondolkodni, cselekedni, hogy mindennek javára legyél.
Egyetlen ismeret van, a többi csak toldás:
Alattad a föld, feletted az ég, benned a létra..."*

Herold Eszter 12.A

Ismét "ballag..." (Válasz)

*Mi az, hogy szertartás? - kérdezte a kisherceg.
Az is olyasvalami, amit alaposan elfelejtettek - mondta a róka.
Attól lesz az egyik nap más, mint a másik, az egyik óra különböző a másiktól.*

A ballagás is egy ünnep május közepén. A búcsú, a diákévek elmúlásának ünnepe. Sokat gondolkoztam azon, hogy mit mondhatnék én nektek, végzősöknek ebből az alkalomból. Beszélhetnék én is arról, hogy mi minden vár még rátok, hogy az életben egyre nehezebb problémákkal kell majd megbirkóznodotok, de azt hiszem, hogy ez nem az én feladatom. Inkább arra szeretnék megkérni titeket, ami közös bennetek, bennünk. Hogy mi ez? Talán a baglyos kilincs, a turul, Annus néni mosolya, vagy hogy a mi dirink a legjobb focista az igazgatók között, és még sorolhatnám azt a sok-sok dolgot, ami összeköt minket azzal, hogy mindannyian révaisok voltunk, vagyunk, és még maradunk is. Mert a Pitagorasz - tételt mindenhol ugyanúgy bizonyítják, más iskolában is izgulnak egy, töri dolgozat előtt, de mi itt lettünk először szerelmesek, itt kötöttük az első életre szóló barátságokat, ami meghatározó lesz egész életünkben. Talán még 20-30 év múlva is megdobog majd a szívünk, amikor találkozunk egy másik emberrel, akiről kiderül, hogy szintén a Nagymúltúba járt. Ti most ahányan vagytok, annyiféle veszitek az utatokat, de azt hiszem, nem kell mondanunk nekünk, akik még maradunk egy évet, hogy visszavárunk titeket. Hiszen úgy is tudjátok, hogy az évnitók, évvárók, diáknapiak, sulibulik, sőt még az egyszerű tanórák ajtaja is mindig nyitva áll számotokra, mert

"Egy ez a tábor, és egy ez a szív,
Egyetlen érzés, és egy, ami hív,
Van néhány dal, amit csak mi tudunk,
Amíg ők szólnak, boldogok vagyunk."

Zábrádi Gergely 11. F

Búcsúzik a IV.E

Érzelejünk, vagy poénkodjuk el? Egyik sem valós. Mi sem vagyunk különlegesek, négy évvel ezelőtt ugyanúgy beléptünk a baglyos kapun, és most ugyanúgy távozzunk, mint bármely más negyedikes osztály az elmúlt 210 év során. Bár számunkra különleges ez az alkalom - melynek jelentőségét most még nem tudjuk igazán felfogni - mi is csak egy osztály vagyunk a sok közül, aki a Révai padjait koptatta. Soha nem volt elég a jóból (amiből nem árt meg a sok), így nyaranta - ráadásként az osztálykirándulásokra - egyhetes összeröffenéseket szerveztünk itt-ott (Fadd-Dombori, Szárszó, Agárd). Többé-kevésbé megismertük egymást, bár néhány arc időközben cserélődött az osztályban: Lévai Zsolt elpályázott a kereskedelmibe, Lados Balázs sikeresen elszáryalt Amerikába (azóta már újra itt van a Révaiban), Papp Vera már az olasz tengerparton sütkérezik - és új havert is kaptunk Szabó Gergő személyében. Nem mondhatjuk, hogy gyerekjáték volt a diákdiri-választás és a diáknap megszervezése, de egy ilyen sokat megélt bandának ez sem jelenthetett gondot. Vannak dolgok, amiket elfelejt az ember, de vannak olyanok is, amikre sok-sok év múlva is emlékezni fogunk, pl. tanáraink utolérhetetlen stílusára és arra a sok mindenre, ami észrevétlenül is lerakódott bennük. Amik eleinte furcsának hatottak, most természetesen számunkra. Mára már megszoktuk Boros tanár úr gondolati csapongásait, az "érthető" fizikaórai magyarázatokat, használva tanáraink példaképeinkké váltak. Lehet, hogy egymást változtattuk meg, lehet, hogy az iskola változtatott meg minket. Nemcsak tanulni tanultunk meg, hanem gondolkodni is. Mi sem tagadhatjuk meg a révais szellemet, mely nemcsak társainkból, hanem az ódon épületből, régi padokból (és régi fűtőrendszerből) sugárzik. Nemcsak a tanórák légköre jut eszünkbe belépve az iskolába, a Kovács Csaba tanár urat kicselező taktika, mellyel péntek este is sikerült termünkbe jutni. Talán nem is igaz az ősrégi mondat "Búcsúzzunk és elmegyünk a mi időnk lejárt...", hiszen a mi időnk csak most kezdődik igazán. Egy biztos: amitől most meg kell válnunk, mindig várni fog minket a jövő fotóalbumában.

IV. E

Mi szurkolunk Nektek!

Egy arc a Révaiból - Karácsonyi Imre

Osztályunk érdekes (vörösés) színfoltja riportalanyunk, Karácsonyi Imre. Öt éve olvashatjuk nevét különféle versenyek eredménylistáján és most a történelem OKTV-n elért helyezése kapcsán beszélgettünk vele. A közelmúltban kitűnő OKTV eredményt értél el.

Kinek az ösztönözésére indultál el a nagy próbatételen?

Úgy vélem, nagyon sokat köszönhetek történelemtanáromnak, Oross Józsefnek, hiszen családomban mindenki inkább a reáltantárgyakkal került közelebbi kapcsolatba.

Karácsonyi Imre

Mi volt ezzel a konkrét célod? Kipróbálni az erődöt, vagy tudatosan az egyetemet céloztad meg?

Igen, az egyetemet céloztam meg, (el is találtam), hiszen régi vágyam, hogy a BKE-n tanuljak tovább.

Maradjunk az OKTV-nél és az erre való felkészülésnél! Ez valószínűleg sok időt és energiát igényelt. Mesélnél nekünk erről?

1998. június elején kaptuk meg az OKTV dolgozatok témaköreit. Én ezek közül a "Mentalitás, életmód, életvitel a századelőn az apróhirdetések tükrében (lakóhelyem sajtója alapján 1900-tól 1914-ig)." című témát dolgoztam ki. Ezzel az évnyitóra el is készültem, utána pedig elkezdtem a gimnáziumi tananyag memorizálását (különösen az évszámokkal szenvedett sokat - a szerk.). A novemberi első fordulóban a kezdetektől 1790-ig tettek fel kérdéseket tesztsor formájában. A 2. fordulót február elejére tűzték ki, azonban a hóakadályok miatt két hetet késett a megírása (őszinte öröömre). Sajnos ez nem sikerült olyan jól, mint ahogy szerettem volna, ám szerencsémre a többi versenyző is gyengébben szerepelt. Így bejutottam a döntőre két másik osztálytársammal, Varga Katalinnal és Kovács Annával együtt. (Megyénket mi hárman képviseltük.) A döntőben adott tételt kellett néhány percben a bizottság előtt kifejteni. Az én tételem a következő volt: "Igaznak tartja-e az állítást, hogy a 19. század végére és a 20. század elejére a Balkán Európa puszkaporos hordójává vált?" A másik feladat a dolgozat megvédése volt. Amikor a bizottság elől kijöttem, már valószínűnek tartottam, hogy az első 10 hely egyikén végzek. Az eredményhirdetésen derült ki, hogy a 3. helyet értem el.

Az ezzel járó lámpalázat hogy viselted?

Általában nincs lámpalázam, mint ahogy most sem volt. Fontosnak tartom azt, hogy tudatosan elkerüljem ezt az érzést, mert véleményem szerint nagyban visszaveti az ember teljesítőképességét.

Hogyan tudtad mindezt napi teendőiddel összeegyeztetni?

Tanáraim nagyon sokat segítettek azzal, hogy lehetővé tették, hogy a fordulók előtti néhány hétben teljes erőmmel a történelemre koncentrálhassak.

Ezzel át is evezünk a szabadidő nyugalmasabb vizeire... Hallottuk, hogy szereted és gyűjtöd a bélyegeket.

Jól hallottátok. Már több éve foglalkozom bélyeggyűjtéssel, és már nyolc album bélyegem van. Tagja vagyok a Magyar Bélyeggyűjtők Országos Szövetségének is.

Mivel töltöd még szívesen a szabadidődet?

Ha nagyon fáradt vagyok, szívesen hallgatok munkásmozgalmi dalokat. Ezek jobb hangulatra derítenek. Szívesen olvasok Agatha Christie krimiket is.

Vannak háziállataid is?

Vannak. Szeretem a macskákat. (Jól átsütve- a szerk.) (Ez nem igaz. - a riportalany)

(Mivel kedves riportalanyunk nem hagyja magát a magánéletéről faggatni, térjünk vissza a szakmai kérdésekhez!)

Ismert, hogy pénzügyi pályára készülsz. Mikorra várható, hogy a magyar népet Karácsonyi-csomaggal fogod sanyargatni?

Soha. A BKE elvégzése után a bankszakmában szeretnék elhelyezkedni.

Nem gondoltál még arra, hogy esetleg külföldön tanulj tovább?

Két ajánlatot kaptam, hogy Németországban illetve angol nyelvterületen tanuljak, azonban úgy vélem, hogy ezek a lehetőségek szakmai szempontból alatta maradnak a gimnázium színvonalának. Kétségtelen azonban, hogy nyelvtanulás szempontjából hasznos lenne kimenni. Talán az egyetemen sikerül majd egy ösztöndíjat elnyernem.

Bízzunk benne, hogy valóban így lesz. További sok sikert kívánunk!

Franczia Barbara, Vinkovits Petra 11.F

Díjazottaink

Ullmann díj:	BARSI ATTILA	12.E
Öregdiákok díja:	TARDY ANDRÁS	12.A
	POREISZ CSABA	12.E
Révai díj:	HEROLD ESZTER	12.A
	FAZEKAS DÁNIEL	12.F
	DEBRECZENI MELINDA	12.F
	MÉSZÁROS ILDIKÓ	12.F
	KOZMA KRISZTINA	12.B
	TÓTH TÍMEA	12.E
	GÖNCZ TIBOR	12.F

OKTV helyezettjeink:

Angol:	BARSI ATTILA CSABA	12.E (25.hely)
Fil. idegenny.:	BARSI ATTILA CSABA	12.E (3.hely)
Filozófia:	BARSI ATTILA CSABA	12.E (2.hely)
	PÉTERFAI ESZTER	11.F (5.hely)
Kémia I.:	POREISZ CSABA	12.E (18.hely)
Matematika II.:	ZÁBRÁDI GERGELY	11.F (1.hely)
Német I.:	DEBRECZENI MELINDA	12.F (10.hely)
	HEROLD ESZTER	12.A (21.hely)
	KAPUY ANDRÁS	12.A (15.hely)
	TARDY ANDRÁS	12.A (19.hely)
Német II.:	GYENES NÓRA	11.A (1.hely)
	MÉSZÁROS ILDIKÓ	12.F (19.hely)
Történelem:	KARÁCSONYI IMRE	11.F (3.hely)
	KOVÁCS ANNA	11.F (12.hely)
	VARGA KATALIN	11.F (30.hely)

1993-1999...

Jövő szombaton ballagunk. Mindenki tudja ezt, miért mondogatjuk akkor mégis? Talán mert azt hisszük, hogy felfoghatjuk azáltal, hogy kimondjuk. Tudjuk, most valami egészen más következik. Az első ízelítőt tavaly kaptuk ebből a hangulatból, amikor sorfalat állva megláttuk a lépcsőkanyarban az F-eseket. Az első elballagó VI.F-et.

...először mindenki furcsán nézett ránk. A tanárok azért, mert zsenipalántáknak néztek minket, a felső évfolyamok meg azért, mert borzasztóan kicsik voltunk. Persze mindkét tábornak sikerült "csalódást okozni": megnőttünk, és a 107-esből is úgy repültünk egy év után, hogy meg sem álltunk a 213-asig (és ott is ragadtunk két évre). Egymás után tolongtak az évek:

I.F-ben megtanultunk szépen, kétsoros vonalban sorakozni a fal mellett, és azt is megtudtuk, hogy a tanulás örömét nem a szék alatt, hanem a sarki hentesnél kell keresnünk, dióhéjban.

II.F-ben kezdődtek az igazi Féktelen Klubdelutánok, este 8-nál előbb abba se hagytuk, és beírtuk az ellenőrzőnkbe, hogy anyukánk meg apukánk is elengedett ilyen későig...

III.F és IV.F leginkább a bombariadók éve volt, jókat napoztunk a szobor mögötti pázsiton. Valahogy kezdtünk önállósodni, mindenki kezdte megtalálni a saját hangját a szólamban, külön utakon indultunk... (amit egy nevezetes napló-tolvajlás azzal is kiegészített, hogy V.F-es osztálykirándulásunkat nem engedélyezték). Év végén egy emberünk "kitántorgott Amerikába", és elbúcsúztattuk azt az évfolyamot, akikkel együtt kezdtünk... hát eléggé olyan "kiszakadt belőlünk az asszony" érzés volt...

...aztán **V.F** és a diákdiri-választás. Hatalmas lendület, plakátfestés helyett egymás szájának kékre pingálása, fotó Gallával, Kecsapolt sör, teltházás (nailyensevoltmégseelőtteseutána) jampec-party, takarítás, papírrepülő-hajtogató verseny és egyéb ötletek, lelkesedés, túlpörgés. Nem mondhatnánk, hogy az eredményhirdetés után (2. hely) sírógörcsöt kaptunk és halálhörögve téptük hajunkat, de csalódás volt olyan tekintetben, hogy ráébredtünk: "ez a Révai már nem az a Révai". Nem az a nemzedék, akivel mi itt úgymond együtt nőttünk fel...

..."új nép, másfajta zaj", ez még világosabbá vált, mikor idén észrevettük, hogy az elsősök azt a baglyos kilincset, amihez mi 6 évig akkor sem értünk hozzá, ha fél órát kellett fagyoskodnunk míg jött valaki (ki a fene akar a saját maga nyakára varrni egy feleletet?), most össze-vissza tapogatják "szerencsét hoz" - vagy valami hasonló jelígre. Ennyit a révais "nagy múltú" hagyományokról?

Inkább nem gondolunk arra, hogy ránk gondol-e majd itt még valaki úgy, ahogy mi az "előttünk járókra". Csak nosztalgiaáztatunk. Nehéz elszakadni. (Akármilyen csodálatos új is jön utána).

Tavaly még nem értettük, a VI.F-esek miért toporognak folyton a sulis előtt tanítás után. Csak idén kaptunk észbe, mikor egyik pénteken ott állt fél osztályunk a "Szabadság Vasmadara" előtt, beszélgettünk, és senkit nem érdekelt, hogy éhes, megy a busza, meg kell etetni a kanárit, vagy le kell vinni sétálni a kutyát, mert bepisil. Nem éreztük, hogy nem vagyunk otthon. Nem siettünk sehová...

12. F

Interaktív dráma

Szereplők: paThália, Pa-Thália, Pathália vagy amit akartok

Helyszín: Magyarország

Idő: 1998-99

Expozíció - I. szín

(nyár, Rábapatona, éjjel, az asztalnál ül a társaság, Szilvia bemutatja Páskándit)

Szilvia: Ez nekem nagyon tetszik!

Erika: ...

Ede: ...

Kiseszti: ...

Bálint: ...

II. szín

(ősz, Gyermekek háza, színjátszó-próba)

Szilvia: Ez csak az én ötletem, van más ötlet?

Vera: ...

Tamás: ...

Saci: ...

Hama: ...

III. szín

(tavasz, Kisfaludy-napok, fellépés után)

Zsûri: Arany fokozatot érdemelnek!

Szilvia: ...

Tetőpont - IV. szín

(Veszprém, április 23., Országos Diákszínjátszó Fesztivál, fellépés)

paThália: ...

Közönség: HaHaHa HuHuHu HöHöHö stb.

Szilvia, Wenczel tanár úr: "Kihoztuk magunkból a maximumot!"

Konfliktus - V. szín

(zsûrizés, ugyanott)

Zsûri 1: "Ezt a szöveget be kéne tiltani!"

Zsûri 2: "Nem tudom, hogy miért kellett nevetni, bár én is nevettem..."

Zsûri 3: "Meggyöződése, hogy "nagyon jó barátaitok" ültek a közönség soraiban."

Szilvia balra el

Megoldás - IV. szín

(Mosonmagyaróvár, IX. Moson Megye Találkozó)

Zsûri: Legjobb Dramatizálás

Legjobb Női Mellékszereplő - Kovács Eszter, paThália

Legjobb Férfi Főszereplő - Halmai Gábor, paThália

Katarzis

Szilvia + paThália: ...

VÉGE

Magyarázat:

Fél éves munka után Páskándi: Abszurdoidok két végcsészére c. előadással a Kisfaludy-napok Arany fokozatát érte el a paThália színpad, melynek vezetője Tóth Szilvia. Bejutottak az Országos Diák-színházi Találkozóra is, ahol a drámatagozatos diákok mellett is megállták a helyüket. "... és rájöttek, hogy még vannak olyan emberek, akik anélkül repítik el a közönséget egy másik világba, hogy közben ők maguk elszállnának." A Mosoni találkozóról pedig a fent említett három díjat hozták el.

Magyarázat 2:

Tudják hogy a drámában a konfliktus megelőzi a tetőpontot, de...

Magyarázat 3:

A ...-os helyekre mindenki azt írhat/mondhat be, amit akar - ezért a cím.

PaThália

Mézes Lajos

Egy nagyszerű tanáregyéniség távoztával ismét szegényebb lett a Révaisták nagy családja. **Mézes Lajos**, aki egy életen át volt a **Révai tanára**, örökre itt hagyott bennünket. Gondolatok rajzanak, emlékek tolnak fel bennem, amikor megpróbálom felidézni egyéniségét. Igaz, hogy egy esztendővel előbb, **1961-ben érkezett a Révaiba**, de azért pályatársának nevezhetem magam. A kezdőtanárr minden gondjával indult pályája. Megnyerő egyénisége, szakmai ismeretei, nagyszerű előadókészsége révén megszerették tanítványai, tanártársai. A belőle áradó jóság, szeretet, megértés jó osztályfőnökké tette, de a felnőttoktatás résztvevői is tisztelték. Hamarosan szakfelügyelő lett, tizenöt éven át irányította a megye magyar tanárainak munkáját, igen nagy megalégedésre. Emberségéért szerették kollégái, vezetői elismerték, szakmai és irányítói képességéért. Itt szövődött örök barátság Kovács József tanár úrral, akivel másfél évtizeden át összekötötte őket a látogatás a megye iskoláiban, a tanítás a Révaiban. Mi, kollégái szívesen hallgattuk anekdotáikat, kedves történeteiket. Majd 1983-ban itt hagyott bennünket Dr. Kovács József. A jó barát énjének egy része vele távozott a másvilágra. Mézes tanár úr mindene a tanítás volt, a gyerekek közt nagyszerűen érezte magát, szakmai tapasztalatai még elismertebb tanárrá tették. Elsőként bízták meg az akkor kezdődő egyetemi előkészítő vezetésével, foglalkozásait imádták a tanítványok. Kedvenc témája volt a Szondi két apródja, költője Babits és a nyugatosok. Nagyszerű tanítványok emlékeiben él tevékenységének minden mozzanata. A legnagyobb elismerésnek azt tartotta, ha diákjai sikeresek lettek, visszajöttek elmesélni, mit köszönhettek óráinak. Az iskola, a tanítás mellett másik szenvedélye a család volt. Élete párjával négy diplomás gyermeket neveltek fel, indítottak el pályájukon. Pedig korán jelentkezett súlyos betegsége, veseelégtelensége. De a legnehezebb időkben is a család, az iskola, a diákjai adtak értelmet egyre nehezedő életének. Az utolsó évben is céljai voltak, értelmet adott mindennapjainak a műelemző szakkör, amiről diákjai tudnának beszélni. A novellaelemzés módszereivel már adós maradt, de megbocsátják neki hálás tanítványai. A nyugatosok soraival búcsúzunk Tőle:

"Orv betegség öldös íme engemet," "Mennyi kint bír az ember, mennyit nem sokall még az Isten jósága sem." Enyhített ezen a ráboruló "asszonyi jóság", "váró révem, virágos menedékem."

Mert tudta: *"bened és általad élek, kenyérem és levegőm!"*

A kedvencek kedvence számára Tóth Árpád Esti sugárkoszorúja volt. Milyen boldog lett volna, ha tudja, ez volt az érettségi tétel. Milyen átéléssel szólaltatta meg gyönyörű üzenetét: "jó volt élni." - így is gondolta, ezt bizonyította. De hát: *"Elszállt a sugár! Ki hozza vissza? Ki hozza vissza?"*

Takács László

"A tanulás öröme"

Megint itt van. Az iskola a régi falakkal, a tantermekkel, a diákokkal. Reggel eljött otthonról, táskájában a sok könyv, a spirálfüzetek, a tollak. Aztán kezdődött az első 45 perc. Néha feltűnt egy-egy elsős, de már siettek is, nehogy lekéssék az órát, és így óriási hátrányba kerüljenek. Talán pont valami fontos dolgot mond majd a tanár. A másodikok tudták, ez az első év az övék, és már kitanulták az iskola minden csínját-bínját; csak lézengtek, szívták a cigit az udvaron, vagy aludtak a padban. A harmadikosok néha elgondolkodtak, miért kell így 16 évesen iskolába járni, de aztán gyorsan átsiklottak felette és tanultak tovább. A negyedikesek túl voltak a hajtáson, már csak nevettek mindenkin, mert tudták, nemsokára vége ennek, és jön az a másik világ, az EGYETEM...

Harmadikosként ment az órára. Bejött a tanár, felállt mindenki, majd kezdődött a terror. "Felelj!!!" Mondhatta vissza a tegnapi anyagot. Otthon jó sokszor elolvasta, így aztán emlékezett minden

szóra, még azt is tudta, hogy a lap melyik részén volt. Csak úgy jöttek belőle a bebiflázott szavak ...5-ös. Nagyon örült, mert így biztos év végén is majd jó jegyet kap, és akkor nem veszít pontot. A felelés után rátértek az aznapi anyagra: cím, egyes pont, új pont, következmény - nagyon gyors volt a diktálás, meg aztán nem is értett belőle semmit. De ha értette, akkor sem tudta, hogy minek kell megtanulni. Így aztán maradt a kilesés az ablakon, az amőba, a padfirka, az alvás, néha egy jó könyv. Csengetés: "Gyerekek, mára ennyi. Következő órán folytatjuk. Ez az anyag a tankönyvben a 77. oldalon kezdődik." Kinyitotta a tankönyvet, otthon majd tudja, hogy ez az anyag kell. Tíz perc alatt járkált egy keveset az udvaron, kinyitotta a száját, és beszélt, nehogy elfelejtse, hogyan kell. Aztán elolvasta a következő órára a könyvet - ha feleltetik, így tudni fogja a leckét, sőt, még van benn olykor egy-két információ, amit elfelejtett a tanár elmondani. Az aztán a tudás, arra mindig büszke az ember.

Általában csak hallgatta az órát; ha rászóltak, hogy írjon, tett néhány hamis mozdulatot a tollával. Nem zavarta meg a diktálást. Pedig érdekelte. Volt egy csomó ilyen, amit szeretett volna alkalmazni, amiről szerette volna elmondani a véleményét. "Nincs rá idő, majd óra végén." Persze óra végén sohasem maradt idő, és mégiscsak fontosabb a tananyagot leadni, bár benne van a könyvben. Ezért csak írt mindenki tovább, és már-már fenyegetés volt az, ha egy tanár azt mondta: "Majd feladom a könyvből!". Ő évek óta abból tanult. A legnagyobb büntetés pedig az volt, ha meg kellett szólalni az órán. Persze neki is megvolt a magánvéleménye, amit el szeretett volna mondani, de a legtöbb órán elvette volna a többiek idejét, és nem tudtak volna jegyzetelni. Igaza volt a tanárnak, így legalább eljut a minimum az összes diákhoz.

Mégis várta azt a bizonyos órát. A tanár kíváncsi volt rájuk, hogy mit gondolnak. De egy-két emberen kívül senki sem szólt. Inkább eldumálgattak, végre pihent a kezük. Megértette. Egyszerűen rossz volt, hogy elnyomott emberek vették körül, és bár megvolt az a pár kísérlet ennek oldására, zárt kapukon döngtetett. A negyedikesek mindezt megélték. Ők azzal nyugtatták magukat, hogy majd jön az EGYETEM, ahol minden más lesz. De ő úgy gondolt arra helyre, mint a következő irodára, ahol ül a sok néma jegyzetelő, és azt hiszi, hogy felkészít az életre. Legalább csend volt és fegyelem...

Aztán hirtelen felébred, és rájön: mindez csak lidérces álom. Hiszen ő a Révaiba jár!

Halmai Gábor 11.F

Diáknap - Tanár-diák derbi

Sokan azt mondták, hogy az idén sikerülhet. Mármint, hogy a hagyományos diáknapi focimeccsen a diákok legyőzik a tanárokat. Az utóbbi évek összecsapásai ugyanis nem sok sikert hoztak a diákok számára. Ezúttal az iskolai bajnokságot a legesélyesebbnek tartott IV. D osztály nyerte meg, így ők készülődhettek az április 23-i derbire. **A IV. D így állt fel:**

a kapuban: Kustyán Olivér

mezőnyjátékosok:

Kovács Miklós

Máj Lóránt

Horváth Balázs

Laki Zoltán

Makai Márton

(Jósvai János)

A tanári csapat:

a kapuban: Kovács György

mezőnyjátékosok:

Erdős László

Erdősi Gábor

Horváth Péter

Nagy Attila

Somogyi Gyula

Takács László

Völgyesi Zsolt

A meccs szakadó esőben vette kezdetét a Deák Szakközépiskola salakos pályáján. Az első félidőben viszonylag kiegyenlített játék folyt a pályán. Több célt tévesztő lövés után a diákok szerezték meg a vezetést Makai Marci révén, így ők és a közönség is joggal bízhatott a jó folytatásban. Ám nem így történt. A félidő végén egy szép akciót követően egyenlítették a tanárok - Somogyi Gyula visszapasszát Horváth Péter belsőzte a kapuba. A fordulás után még nagyobb sebességre kapcsoltak a D-sek, ám nem tudtak mit kezdeni a jól tömörülő védelemmel szemben. Aztán egy váratlan ellentámadás végén Horváth Péter megszerezte második gólját is. Ezután a diákok mindent megpróbáltak az egyenlítés érdekében, többször is lövőhelyzetbe kerültek, de mindig akadt egy közbenyúló láb, így már csak egy csattanós kapufára futotta. Az eredmény azonban nem változott, kettő egyre a tanárok győztek. Reméljük előbb-utóbb (talán már jövőre) megszakad a tanárok győzelmi sorozata.

Hajba Lóránt 11.B

Nagyszerű csapat nőtt fel az évek során a 4. osztályra. Meghatározó egyénisége volt Laki Zoltán, aki Bábolnáról került az ETO-ba, végigjárta a ranglétrát, az ifi 2, ifi 1 után már a tartalékok (juniorok) kapuját döngeti. Igen nagy erénye, s ezért példakép is lehet mindenki számára, hogy a napi edzések mellett nagyszerű tanuló, sikerei ellenére szerény tudott maradni. De kiváló játékos Horváth Balázs, aki szintén 10 évet töltött az ETO-nál, majd tavasszal az Ikrény megyei 1. osztályú csapatához igazolt. Vagy a nagyon tehetséges, szerény Makai Márton, aki a Lébény NB III-as csapatának tagja, vagy Kovács Miklós, aki a Kóny játékos. Ez a gárda közel négy éven át a péntek reggeli meccseken a tanári vegyes válogatott csapat ellenfeleként is edződött, s amint látjuk, tagjait sok csapat szívesen látná soraiban.

További sikereket kívánv

a Szerkesztő

Táncoslábúak

Tudtátok, hogy egy világbajnok sétálgat közöttünk? Szerintem sokan még csak nem is sejtették! Pedig így van: **Tóth Tímea** 4 évig koptatta a nagymúltú padjait, a tavalyi diákdiri-választás győztes osztályába járt, és most elballagott közülünk. Általános iskola 4. osztálya óta táncol és régebben még tornászott is. A 8 év alatt nem mindennapi sikereket ért el, sorolom:

Showban világbajnokság 4. Hely

Párosban világkupa 3. Hely

Discóban európai 3., majd 2. Hely

Világbajnokság, 2. Hely

Hogy melyik kategória mit jelent, kérdezték meg tőle nyugodtan, hiszen csöppet sincs "elszállva" eredményeitől, szépen készül az érettségire és a TF felvételire. Nem sokat jár szórakozni, de kibulizza magát a fellépéseken, ahol a discotánc a kedvence. Láthatjátok őt a Grácia Mozgásstúdió fellépésein főleg a nyári szezonokban, hiszen oszlopos és legrégebbi tagja Gellért Tünde csoportjának. Legcikisebb története egy kínos incidens, mikor a férfinézők örömeire nem csak szaltóit és szexis ruháját mutatta meg, hanem véletlenül más is előbukkant...

Remélem sikerül valóra váltani álmodat, a világbajnokság 1. helyezését és gratulálok eddigi eredményeidhez!

Kóbori Sarolta 11.B

Nos, velük tényleg összefuthatsz a folyosón. Hogy mégsem ismered meg ezeket az angyalarcú démonokat, isteni vampokat, annak az az oka, hogy közönséges halandónak álcázzák magukat. Vegyük csak az előbb felállított tézis igazolására **Bognár Mártit**. Kisfaludy-napokon 3 arany idén, országos show párostánc 2. helyezés, országos bajnokság 6. hely, és a lista végtelenül hosszú. A legszívesebben a Hair, az Utolsó mohikán és a The show mustgoon zenéjére lejtett. Azért két flick között egy-egy álmra is jut ideje. S ezek nem is akármilyen álmok: orvosi pálya és kijutni a VB-re. (Sok szerencsét! Egy egész sulis izgul érted!) Persze azért egy-két kínos helyzet a mi Mártin életében is adódott: lecsúszott egy rakoncátlan alsószoknya vagy éppen a partner dühe miatt (egy híján nem jutottak tovább) lett hatalmas lyukkal "gazdagabb" a díszlet. S arra a legbüszkébb, hogy bár soha nem volt igazán komoly eredménye (valóban?), ő folytatta, folytatja és folytatni fogja... ÉLJEN! De itt van még **Horváth Anikó** is. Osztálytársunk, szemünk fénye, büszkeségünk (ez ilyen mama mutogatja a fényképeket stílus, de ugye nem bánjátok). Ő azzal a legfontosabb bejelentéssel kezdte, hogy a táncos fiúk nem ferdehajlamúak! (köszí, megnyugodhatunk). Itt is sorakoznak a jobbnál jobb eredmények:

EB 36. Hely, VB 20. Hely, magyar bajnokság 8. (idén) és 5 helyezés (tavaly). Kedvenc tánca a Dick Tracey és már arra is büszke lehet, hogy a saját koreográfiáját is táncolták. Az ifjú titánok, akiket a mi Anikónk vetett be a tánc rejtelmébe, már helyezéseket érnek el.

Álma nem csak a tanítás, hanem egy OB páros bajnoki helyezés és az EB döntőn a legjobb 6 közé jutás.

Sok sikert Anikó!

Kiss Krisztina 11.B

Üzleti diákkonferencia Budapesten

Április 29-30-án került megrendezésre az **I. Üzleti Diákkonferencia Budapesten a Junior Achievement Alapítvány** szervezésében. Az alapítvány céljának tekinti az általános alap- és középfokú gazdasági képzés elterjesztését Magyarországon. Ennek szellemében rendezték meg a konferenciát, ahol vendéglőadók segítségével nyerhettünk betekintést a mai üzleti világ működésébe. A neves előadók, mint Kopátsy Sándor közgazdász, Czakó Borbála, a Világbank társszervezetének, a Nemzetközi Pénzügyi Társaságnak az igazgatóhelyettese, vagy Imody Imre, a Pharmavit Rt. Vezérigazgatója vázolták előttünk a jövő európai és magyarországi gazdasági helyzetére hivatkozó elképzeléseiket. Mindnyájan fontosnak tartották a kulturált, piacorientált, vevőfókuszú üzleti stratégiát, nem elhanyagolva a vállalat belső működésének optimalizálását sem. A konferencia második napján került sor a Budapesti Értéktőzsde meglátogatására, ahol részletekbe menően megismerkedtünk a tőzsde történetével, szervezeti felépítésével és működésével. Mint megtudtuk, a magyar tőzsde árfolyammozgás szempontjából a brazillal mutatja a legnagyobb korrelációt (ami legalábbis elgondolkodtató). Úgy vélem, a konferencia gondolatébresztő szerepe nem vitatható. Jómagam, mint a közgazdaságtudomány iránt érdeklődő fiatal számára kiváló lehetőséget teremtett a tapasztalatok, vélemények kicserélésére az ország más tájairól érkezett diákokkal és gazdasági szakemberekkel. Bízom abban, hogy az említett "hagyományteremtő szándék" képes lesz hagyományt teremteni, és az ideit még hasonlóan kiváló konferenciák sora fogja követni.

Karácsonyi Imre 11.F

Látomás a helyesírásban

Mély kéj, szíjként játssza velem a beszélyt. Feszélyezve érzem magam, garabolyba bújok kicsinyke gombolyagként. Most látom csak, mily akadály szab határt, oly mély e garaboly, hogy elvesznék én benne, s merre keresnél. Garaboly mellett a bokály, de minő cudar világ jön felém, homály lep el mindent. Visszafojtom lélegzetem, egy nagy bagolyt pillantok meg, hát most már igazán émelygek. Ispotályba visznek Károlyom-Balázsom. Érzem, mint köpölyhöz a nadály, a vér csak folyik, de halkán sikoly leli ajkam...

Páholyomban ébredszek, álom volt csupán a Te estélyeden. Pillanatra a téboly kerülget, hisz nem látlak sehol lakályos termedben. Vagy talán lakájos, hiszen lakájok ricsaja riaszt. Némely vendéged mosolya üdvözöl. Muszáj a mosoly téboly udvarában, itt hol már egy teljes évszázada várunk egymásra. Balázsom estéje is eljött már, mi mégis egy pocsolóban állunk rendületlen. Testünk szorosan összefonva, kezünk között ibolya terem, hol a szenvedély tekintélyt parancsol.

Mészáros Apolka 11.D